

Begäran om skydd av skog längs Unnån i Orsa där nya arter för vetenskapen hittats

Vi har i tidigare skrivelser begärt skydd av naturskog intill Unnån men utan framgång (se foto längst ner). Nu vill vi att ansvariga myndigheter skyddar skogen vid Djupnäs mellan vägen och Unnån där det är avverkningsanmält, se röd ring på kartan nedan. Här har nyligen påträffats en för Sverige ny art av gallmygga. Den återfanns i en malaisefällefångst, insamlad 2019, som under hösten 2020 gått igenom på Station Linné på Öland av forskarna Mathias och Catrin Jaschhof. Dessutom påträffades under 2019 två nya arter för vetenskapen längs Unnån vid Storänget (se nedan). Inräknat Långfloten (se nedan) har därmed totalt fyra nya arter för vetenskapen hittats i Unnåns skogar. I ett kommande nummer av Entomologisk Tidskrift kommer fynden att redovisas tillsammans med naturskyddsaspekter beträffande Unnåns naturskogsmiljöer. Gallmyggornas levnadssätt kommer också att behandlas. Arterna är av allt att döma utmärkta naturskogsindikatorer, vilket säger något om Unnådalens ekosystem och betydelse för många andra organismer. Det sämsta man kan göra är att avverka skog längs Unnån. Skydd av breda kantzoner längs ån är förstås också en insats för klimatet då skogen lagrar koldioxid.

Djupnäs. Området finns beskrivet i rapporten Svämiskogar vid Unnån i Orsa på sid 91, område 12.

Långfloten. Strax norr om Djupnäs ligger Långfloten, markerat med röd linje på kartan nedan. Området är beskrivet i rapporten Svämiskogar vid Unnån i Orsa sid 93-94, nr 13. Förutom en ny gallmyggeart för vetenskapen insamlad 2018 finns minst 15 rödlistade arter, däribland ringlav på flera platser. En avverkning av Fiskarheden förstörde delar av området i dess nordvästra del. Naturskogs kvaliteterna i det avverkade objektet var uppenbara men skogen avverkades ändå.

Storänget. De två nya arter för vetenskapen som påträffades 2019 fångades vid Storänget, område 2 i rapporten sid 46-52.

Länk till rapporten om Unnån: <https://orsa.naturskyddsforeningen.se/wp-content/uploads/sites/143/2019/05/Sv%C3%A4mskogar-vid-Unn%C3%A5n-i-Orsa.pdf>

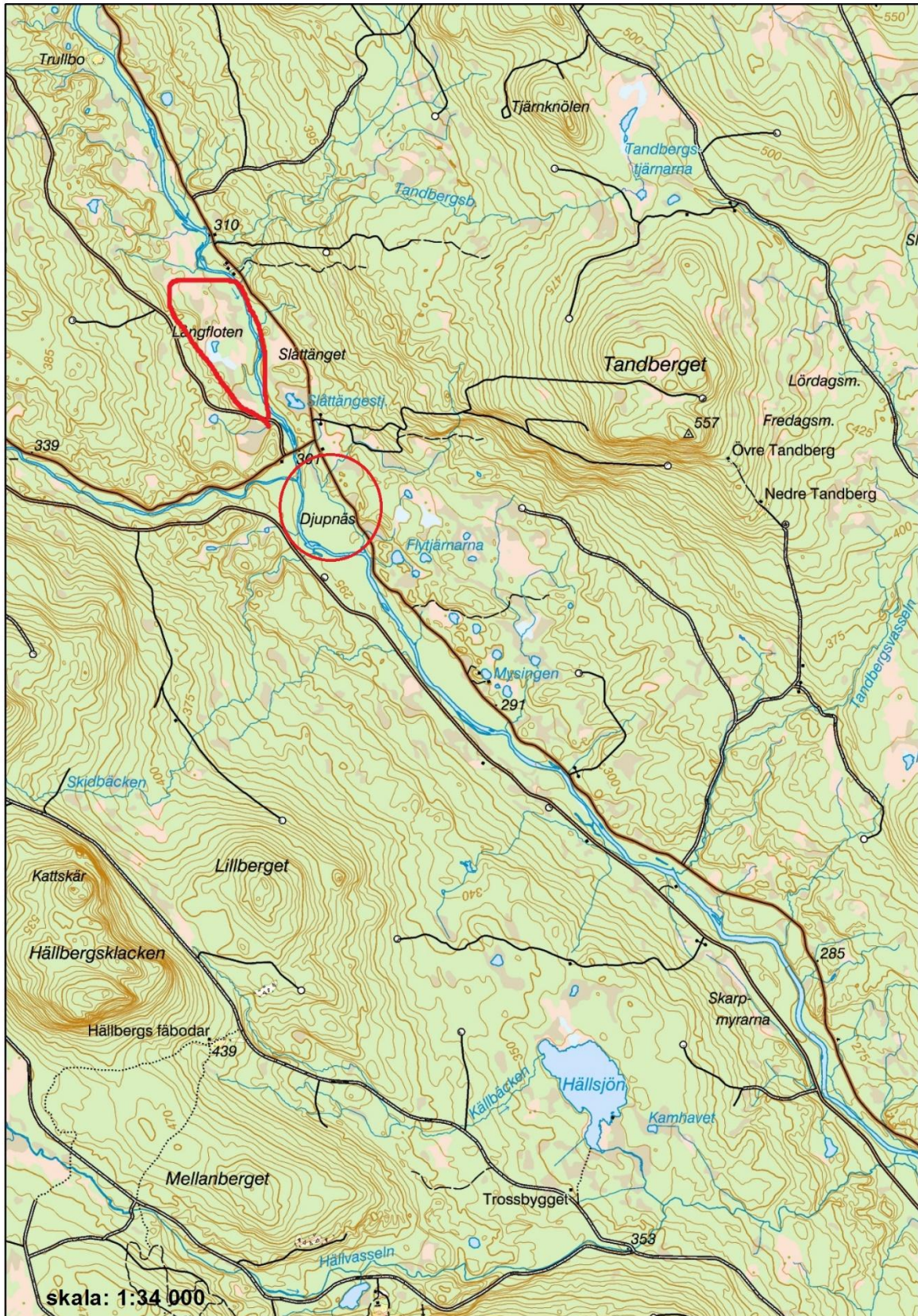
Naturskyddsföreningens skogsgrupp i Orsa begär härmed

1. Att avverkningen vid Djupnäs vid Unnån (röd ring på kartan) ej genomförs och att skogen skyddas mellan vägen och ån. Området hänger samman med Långflot (markerat med rött på kartan) som naturligtvis också måste skyddas. Samma sak gäller Storänget, område 2 i rapporten, från Jäsbäcken och söderut.

2. Om dessa naturskogsmiljöer ej skyddas önskas en utförlig skriftlig motivering varför breda kantzoner och skyddsvärda naturskogar inte är av intresse för skydd längs Unnån trots höga naturvärden och fynd av för vetenskapen nya arter – hittills fyra stycken. Och trots miljöernas uppenbara roll som grön infrastruktur i ett omgivande landskap dominerat av plantagesskogsbruk.

Naturskyddsföreningens skogsgrupp i Orsa 15 november 2020

Peter Turander, Bengt Oldhammer, Kjell Hedmark

Område 12 vid Djupnäs och område 13 Långfloten, beskrivna i rapporten Svämskogar vid Unnån i Orsa. Här har nya arter för vetenskapen samt för Sverige påträffats. Samt många rödlistade arter.

Nordöstra delen av område 8 i rapporten Svämskogar vid Unnån i Orsa där Naturskyddsföreningen ville att skogen skulle skyddas av myndigheterna, men förgäves. Resultatet blev så här. Foto från 14 november 2020.